

- γ) σκοπός των εθνικών ρυθμίσεων του κράτους μέλους υποδοχής είναι η προώθηση της ασφάλειας των ασθενών και της ποιότητας των υπηρεσιών στον τομέα της υγειονομικής περιθάλψης, εξασφαλίζοντας ότι οι επαγγελματίες στον τομέα της υγείας διαθέτουν την απαιτούμενη για την επαγγελματική τους δραστηριότητα εκπαίδευση, άλλα επαρκή επαγγελματικά προσόντα και λοιπές δεξιότητες που απαιτούνται για την επαγγελματική δραστηριότητα;

(¹) Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ 2005, L 255, σ. 22).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Liège (Βέλγιο) στις 26 Νοεμβρίου 2020 — VT κατά Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

(Υπόθεση C-641/20)

(2021/C 44/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: VT

Καθού: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος έχει αποφασίσει να ανακαλέσει το καθεστώς το οποίο είχε αναγνωρίσει σε πρόσφυγα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 της οδηγίας 2011/95 (¹), και εν συνεχεία να ανακαλέσει το δικαίωμα διαμονής του και να τον διατάξει να εγκαταλείψει το εθνικό έδαφος, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα άρθρα 7 και 13 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (²), ερμηνευόμενα σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι ο ενδιαφερόμενος διατηρεί προσωρινώς δικαίωμα διαμονής, καθώς και τα κοινωνικά του δικαιώματα, ενόσω εκκρεμεί ένδικη προσφυγή κατά της αποφάσεως που τερματίζει τη διαμονή και διατάσσει την επιστροφή του;

(¹) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

(²) ΕΕ 2008, L 348, σ. 98.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) την 1η Δεκεμβρίου 2020 — Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht κατά TB

(Υπόθεση C-646/20)

(2021/C 44/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht

Αναιρεσίβλητη: TB

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: Standesamt Mitte von Berlin, RD

Προδικαστικά ερωτήματα

Προς ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', 2, περίπτωση 4, 21, παράγραφος 1, και 46 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 ⁽¹⁾ υποβάλλονται τα εξής ερωτήματα:

- 1) Αποτελεί η λύση του γάμου επί τη βάση του άρθρου 12 του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος (Decreto Legge) 132 της 12ης Σεπτεμβρίου 2014 (DL 132/2014) απόφαση περί διαζυγίου υπό την έννοια του κανονισμού Βρυξέλλες Ια;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: πρέπει η λύση του γάμου επί τη βάση του άρθρου 12 του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος (Decreto Legge) 132 της 12ης Σεπτεμβρίου 2014 (DL 132/2014) να αντιμετωπισθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 46 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια για τα δημόσια έγγραφα και τις συμφωνίες;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (κανονισμός Βρυξέλλες Ια) (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2020 ο Hermann Albers eK κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση T-597/18, Hermann Albers κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-656/20 P)

(2021/C 44/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Hermann Albers eK (εκπρόσωπος: S. Roling, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Land Niedersachsen

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέξει μερικώς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2020, Hermann Albers κατά Επιτροπής (T-597/18, EU:T:2020:467), όπως αυτή διατυπώνεται στα σημεία 1 και 2 του διατακτικού της·
2. να δεχθεί στο σύνολό τους τα πρωτοδικώς προβληθέντα αιτήματα να ακυρωθεί η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 12ης Ιουλίου 2018, C(2018) 4385 τελικό ⁽¹⁾ και να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε, όσον αφορά το άρθρο 7α του Niedersächsische Nahverkehrsgesetz (NNVG [Νόμου περί Αστικών Συγκοινωνιών της Κάτω Σαξονίας]), την ορθή έννοια των άρθρων 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ. Σε αντίθεση με την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, το άρθρο § 7α NNVG συνιστά νέα και χρήζουσα κοινοποιήσεως ενίσχυση.